

M A G Y A R K U R I R.

Indült Bécsből, Pénteken, Februárius' 2-dikán, 1827.

Portugallia.

Haa' Londoni és Párisi Ujságleveleket megtekintjük, azt vehetjük észre belőlök, hogy ezen Országnak állapotja még nem olly közel van a' bizonyos alapokon való nyugváshoz, mint eleintén népmelleyek gondolták. Itt következnek, egymás utána a' Londoni Ministerialis Kurir, az ugyan odavaló Oppozitziós Morning-Chronicle, 's a' Párisi Ultra-royalista Quotidienne levelezőjüknök ezen tárgyat illető elé adásai.

A' Londoni Kurir' szavai Jan. 16-dikán: — „A' Lisbonai ujságlevelek, mellyek a' múlt éjjel érkeztek-megide: és Jan. 2-dikáig szollanak, nem olly nagyon fontosok, mint várhattuk volna. Azon tudósításokból, mellyek több Constitúziós Vezéreltől érkeztek a' Régenséghez, a' látszik, hogy az Insurgensek olly tüzesen látnak a' munkához, hogy az említett Constitúziós Kommandánsoknak szüntelen talpon kellett állani, hogy az Insurgensektől meg ne lepettessenek, melly végre azokat szüntelen nyomozni, 's mozdulásait szüntelen szemmel tartani kéntelenítették, a' nélkül, hogy őket verekedésre vehetnék. Ez a' felettebb fárodtságos hadakozás' módja nem soká az Országnak igen terhes 's a' Constitúzió ügyének igen veszedelmes lehet. A' mi seregünk már kiszállva vagynak; az ez által okoztatott első érzés elmúlt; 's ezen érzés az Insurgensekre nézve tellyeséggel nem megrettenési érzés vala; a' mi seregnöknek kiszállása nem zavartamag az ő plánumjokat. De mi ezen éppen nem tsudálkozhatunk; mint hogy ók

kétségbeesési játékot jádzanak, mellyet nekik végig ki kell jádzeni. Ennek felette ahoz is számot tartanak, a' mit ók, mint a' mi közbejövételünknek kétségés karakterét úgy tekintenek (vagy, hogy kétségnek tartják, hogy kötelesek lettünk volna a' közbejövételre). Talám úgy gondolkoznak, hogy addig, míg Spanyol ország magát, legalább külső tekintettel, a' tsatázásban való részesüléstől megtartóztatja, mi is tsendes nézőji leszünk a' Portugalliai két hadakozó részek között folyó polgári hadakozásnak. Ezen tekintetben rágyon fontosok lehetnek a' Lisbonából közelébb megérkezendő tudósítások, mint hogy ezek kétség kívül meg fogják fejteni azt a' titkot, hogy mitsoda féle módok, vagy plánum szerént fogják a' Portugallian össze gyülekezett Britannus sereg a' magok munkájokat folytatni kezdeni? — Hogy a' Viseui és Almeidai várakat a' Rebellesek elfoglalták, az a' Kurirban is megemlítettik.

A' Quotidienne e'képpen beszélt Jan. 20-dikán: — „Egy Ujság Bordeaux városában, melly eleintén az Insurgensek' nagy erejét 's azután az ő szerentsés előre-való haladássokat is tagadta, most egy fordulást, mellyet az Insurgensek tettek, olly színbe öltöztetve ad elé, mint ha megverettettek volna, 's nem veszi eszébe, hogy éppen ezzel mutatja-meg, hogy Marqui Cháves, a' helyett hogy vissza felé vonná magát, még Déc. 28-dikán is tellyes erővel nyomult előre Lisboa felé. E'képpen szoll tudniillik a' nevezett Ujság:

— „A' Constitúziós vezérek Claudinó és Azeredó, Aug. 28-dikán bementek Viseu várába, s az Insurgens seregnek onnét kijöven, Manguelde felé mentek-el. Constitúziós Vezér Villa-Flor meghívta a' Koimbrai Kommandánst Oberster Pintót, hogy vegye útját Murcellába, mint hogy Marqui Chávesnek, minékutánna a' Mondégón által ment, ezen ponton (Murcellán) kell által-útozni.“ A' Mondégó vize, melly mellett Koimbra fekszik, által-vágja a' Viseu felől Lisbonába menő utat. Mint hogy tehát megvallja az elől nevezett Ujság, hogy Marqui Cháves azután, hogy Viseut elhagyta, által-ment a' Mondégón, ez által megvan mutatva, hogy egyenesen Lisbona felé nyomul. *Quod erat demonstrandum.* Megeshetett ugyan az, hogy Claudinó és Azeredó Visenbe, az Insurgenseknek onnét való kijöveleik után bementek; hanem, mint hogy a' Marqui Cháves' armádájának elejibe a' maga útjában semmi gátat tenni nem próbáltak, innen kéntelenek vagyunk azt kihozni, hogy nem volt arra elég erejek. Egyéb eránt, magok a' Londoni levelek is nyilván jelentik, hogy Portugalliában az Insurgensek melly jólálanak, s hogy pénzek is elég van. Ugyan az Anglusok magok, kik a' Lisbonában lévő Clinton' armádájához tartoznak, legkissebb titkot sem tsinálnak az ő leveleikben a' felől, hogy melly szembetünő lágyemelegséggel fogadták őket Lisbonában, és hogy ők tartanak valamitől. Minden környüállások azt mutatják, hogy Lord Beresford egy Portugallus katonát se fog megtartani a' maga vezérlése alatt. Egy Portugallus Regiment, melly az Anglusoknak Lisbonába lett beszállások előtt inét elútozott, egészen által-ment az Insurgensekhez, s az Elvási örző sereg ahoz készül, hogy az Almeidában történt példát kövesse. Az Anglusok nem tsak a'

Portugallus katonáknak rosszszindulatjok ellen panaszolkodnak, hanem a' Constitúziós Generálisoknak lassúsága ellen is. Az ő ítéletek szerint Azeredó és Villa-Flor még semmit se tettek; és ez igaz is, melyből megítélhetjük, hogy mennyi hitelt adhasunk az ő tudósításaiknak. —

„Általában véven a' dölgot úgy látszik, hogy a' mi Portugalliából érkezett legújabb tudósításaink azt a' Londonban magános levelek által elterjedett hírt, hogy Marqui Cháves Jan. 3-dikán már Koimbra és Lisbona között állott volna, megvalóságosították.

„A' mi Oportót illeti, mindenek azt mutatják, hogy, ha az Insurgensek ezen várost még eddig el nem foglalták, ennek okka nem egyéb lehet, hanem tsak az, hogy az Insurgensek és a' várban lévő Constitúziós Generálisok között olly egyetértés áll-fenn, hogy az Anglus seregnek az abba való bemenetelt nem fogják megengedni; melly vélekedés annyival hitelesebb, hogy, sem a' Lisbonai sem a' Londoni ujságlevelek nem jelentik, hogy még eddig ezen ponton Anglus seregnek kötötök volna ki.“

A' Morning Chronicle ellenben következő módon magyarázza a' Marqui Cháves seregeinek mozdulásait és azokét is, mellyek az ő háta megett dolgoznak: —

„A' Cháves plánuma eleintén a' volt, hogy egyenesen Oportónak nyomuljon, míg azalatt Magesse, dél-kelet felől Spanyol országból Portugalliába benyomulván, Lisbonát fenyegetné. Azonban mind ketten megsalattak reménségekben; mint hogy ámbár melly sok pénzt kiosztottak is a' nép közt, tsakugyan még se szaporíthatták seregeiket olly nagyra, mint reménlették vala. Magesse azonközben Spanyol országba vissza kergettetvéa, ott akár mit beszélljen is Minister Salmon, ötöt minden polgári, katonai, és pápi Tisztikarok igen jól fogadták, újra minden-

nel-felkészítették őket; pénzt is adtak né-
 kük, melly, mint mondják, Frantzia or-
 szágból vette oda az útját; 's így felké-
 szítve, ismét elkísérték őket a' Portugalliai
 határokra. Most ezen Magesse' sergei
 vagnak őrizeten Almeida-ban. A' Mar-
 qui Cháves' háta megett dolgozó Insurgens
 osztály 500 emberből állott; Spanyol pus-
 kákkal volt felkészülve, 's Oberster Ka-
 chapucz által vezéreltetett. Ezen Osztály,
 minden hozzá tartozó Guerilákkal
 egyetemben úgy megveretett a' Constitú-
 ziósök által, hogy a' helyett, hogy a' Sa-
 lamandei keskeny utakat megnyithatta volna
 a' Braga felé való elenyomulásra, mint Mar-
 qui Cháves megparantsolta vala, Tra-los-
 Montesben maradni 's ott az időt minden
 dolog nélkül vesztegetni kéntelenítetett.
 Maga Marqui Cháves által-ment a' Dou-
 ro vizén Lamegónal, ezen várost el-
 foglalta, 's ott Insurgens Régenséget
 nevezett ki. Látván azonközben, hogy sem-
 mi segítő sergek nem érkeznek hozzá, 's
 a' felől is tudósítatván, hogy Oportó
 minden féle külső-belső megtámadás el-
 len tellyes bátorságba volna helyhezette,
 eltért az Oportói útról, és Viseut vet-
 te erányba.

„Ezen fordulás, mellyet ő Tonde-
 lán által tett, nyilván mutatja, hogy Ko-
 imbrát akarta elfoglalni: de ebben is gá-
 tat tettek néki a' Constitúziósök, mellyet
 ők illy plánum szerént hajtottak végre:
 Claudino 600 emberrel Amarante vá-
 rosához nyomult, Oportónál által-ment
 a' Dourón, 's Aveiró felé vette útját, hogy
 az Alsó Beirában fekvő Constitúziósökkel
 egyetértve folytassa további fordulásait.
 Azerédó ugyan-ezen tartományban min-
 den hozzá tartozó tsapatokat egybe hívát-
 ván, elejébe ment az Insurgenseknek, 's
 az ő előljáró tsoportjokat Tondelában ta-
 lálván, azt innét elkergette, 's ő-maga Vi-
 seut vette erányba. Gróf Villa-Flor is
 ügyes fordulást tett; Guardát, hol ad-

dig tanyázott oda hagyta, 's Celorik ón
 által ő is Viseut vette erányba. Marqui
 Cháves tehát most, Claudinót a' maga
 jobbánál, Villa-Flort a' baljánál, Azerédót
 pedig magával szemközt állani látja; melly
 szerént Marqui Cháves nem tehet egye-
 bet, hanem hogy Almeida felé fogja
 futását venni, ha tsak azt fel nem tehet-
 jük, hogy a' Spanyol határoktól új segítő
 sergek nem érkeznek hozzá; különben
 minden felől körül fog a' Constitúziósök
 által kerítettni. Azt pedig, hogy Spanyol
 országból újabb sergek ne menjenek az ő
 segítségére, tsak az okozhatja, ha Angliá-
 ból még egy újabb fegyveres Osztály indít-
 tatik útnak a' Portugallus partok felé.“

A' Párisból Jan. 23-dikán indúlt
 Quotidienne azt erőssíti, hogy a' Tágus
 mellett Abrantes nevű kitsiny város a'
 Portugalliai Extremadurában kinyilatkozta,
 hogy ő az Insurgensekkel tart, 's kiker-
 gette onnét a' Constitúziós katonákat.

Újabb tudósításokban ezeket ta-
 láljuk Portugalliából:

A' Csillag azt írja valami magános
 levél után, a' melly Januárius' 6-dikán
 indúlt Lisbonából, hogy az azon napig
 oda kiszállott Anglus ármáda 5300 embe-
 reből állott. Minden napokon érkeztek a'
 szállító hajók. Két Regimentek Gibráltár-
 ból, 's Irlandiából is két Regimentek min-
 den órán várattattak. A' megérkezett ser-
 geknek tisztjeik szorgalmatosan vásárlot-
 ták az Öszvéreket és tereh-hordozó lova-
 kat begázsiájiknak szállítására, hogy az
 első parantsolatra azonnal kiindulhassanak
 a' fő városból a' tartományokra.

Egyéb tudósításokban, mellyek ugyan
 Jan. 6-dikán indúltak Lisbonából, illy
 Czikkelyt találunk: — „

„Már most lovas és ágyúzó tsapatok-
 kal is kezdenek megérkezni a' hadi és
 szállító Anglus hajók. A' mennyi Anglus

katona még eddig Portugalliába megérkezett, mind Lisbonában tartózkodik.

„A' tsatázó mezőkről most semmi történeteket nem tudunk; csak azt tudjuk, hogy Marqui Chaves vissza felé halad (ezt nem hiszi a' Quetidienne), és Felső-Beirá ismét elhagyták az Insurgensek. Négy Constitúziós Generálisok, Claudinó, Azerédó, Silveira János, és, Gróf Villa-Flór, sergeiket össze tsatolva nyomulnak az Insurgensek után; bal szárnyokat a' Tamegának és a' Dourónak támoztották, a' jobb, Guardánál áll: minden nap' várják a' tudósítást, hogy valamely vég-határozású öszszetsapás fordult elé.

Spanyol Ország.

A' Madridban őrizeten állott 2 Helvétus Regimentek Jan. 12-dikén kezdve, 4 egymás után következett napokon indultak útnak Frantzia ország felé. Kassá-jokat magokkai vitték. A' 200 emberekből álló beteg tsapat, minden Orvosaival egyetemben, egy gyalog Osztály 's egy ágyú által kísértetve, 16-dikban indult útnak a' sereg után.

Francia Ország.

Jan. 20-dikán a' S. Denisi templomban, hol a' Frantzia Királyok' temető bőlta találtatik, 's a'-hol ezen napon a' XVI-dik Lajos emlékeztére tartottak halotti tiszteletet, borzasztó szerentsétlenség érte a' mult Revolúzióban igen nevezetessé lett Herezeg Talleyrandot. Mint Fő Kamarás ő is jelen volt ezen szomorú Isten-tiszteleten; 's éppen kilúszta vala Angoulém K. Herczeget a' templomból, 's hirtőjét várta, hogy belé üljön, midőn egy ember melleje közelítvén oly ütést ejtett a' feje tetején, hogy hátra felé egyszerre a' földre terült, 's a' mint leesett, a' fején nagyon veszedelmes sebet kapott. A' Kir. Test-

őrző sereg Kapitánya a' Luxemburgi Herczeg éppen mellette állván, a' gyilkost azonnal elfogatta, ki a' Politziai katonák kezébe adatván, legkissebb tagadás nélkül megvallotta, hogy az ő neve Maubreuil — 's későbbi kikérdeztetésben azt a' nyilatkoztatást tette, hogy ő az által, hogy Herczeg Talleyrandon ezen tsapást ejtette, ámbár őtet ezen Herczeg tellycsen szerentsétlenné tette, tsakugyan nem egyébre célzott, hanem csak, hogy egy oly Spektakulumot, lármát, okozzon, melynek következésében őtet az Ítélszék eléjibe állítsák, a'-hol ő igen fontos dolgokat fog majd felfedezni.

A' Biographie-des-Vivans (az élők' élet' leírása), következő környűlláásokat beszéll ezen Maubreuil felől: —,

„Maria-Arnaud-Guerry-Maubreuil egész neve ezen gyáva gyilkosnak. Ő 1780-tájban született Kis-Britannában, 's minelőtánna a' Frantzia ármárával néhány táborozásokban jelen volt, végre a' Westphaliai Király Bonaparte Jéromos' szolgálatjára állott. Mikor a' Szövetségesek 1814-ben Párisba bémentek, akkor ő is ott volt, 's a' piatzokon szörnyű lármás beszédeket tartott a' Bitangoló ellen. Néhány napok mulva azt hirdette magáról, hogy rá volna bízva, hogy a' Koronagyémántjait, mellyeket a' Bonaparte-familia elvitt, szerezzé vissza, melyre nézve ő a' Fontainebleau úton a' Westphaliai Királynét, a' Bonaparte Jéromos' Feleségét, a' ki Würtembergi Királyi Herczegaszszonny, előltalálván, annak szekérét megállította, 's arrol néhány ládát elragadozott, mellyekben sok drágaság találtatott. Az akkori Frantzia Király ugyan ezen kintses ládát későbbre a' Királyi Herczegaszszonnyak vissza adatta, egyen-kívül, melynek veszett neve költ, 's a' melyben igen sok kintst találtatott. Maubreuil úr ezért elfogattatván, Párisban polgári Ítélszék' eléjibe állítottat, de a'

melly kinyilatkozatatta, hogy ezen tárgy nem elejibe tartozó dolog. Tehát szabadon bocsátatott. A' Bonapárte visszaérkezése után az ügy mondatott 100 napi ország-lás alatt ismét fogságra tétetett, mely időben ő egy szörnyű motskolódó írást adott ki a' Királyi Ország-lás ellen, melynek megjelenése után az ő fogházának ajtaji hirtelen megnyilván, ő abból kijött, 's hamis nevet vévén-fel Brüsszelbe ment, de ott rá esmértek, 's mint a' XVIII-dik Lajos Király' élete után leelkedő embert ismét elfogták 's Gentbe vitték, hol ő a' fogházban magán eret vá-gott, de nem halhatott-meg, mert az Orvosok vissza hozták az életre, mely után Achen felé útnak indított, hogy a' Prusszus Ítélszékek' kezébe adattassék, de ő az útnban elszökvén a' Királynak Párisba való második visszatérésekor oda is vissza ment. Ott 1816-ban ismét fog-ságra tétetett, azzal vádoltatván, hogy a' Királyi Familiának a' S. Clouidi vidékekről való titkos elvitetetésére planumot dolgozott volna-ki.

„Az 1817-dik esztendőben a' Württembergi Kir. Herczegasszony' kintses ládájaért ismét Fenyítő Politziai Ítélszék elejibe állítatott, de ez is azt mondta, hogy nem oda tartozik a' dolog, 's azt a' Királyi Ítélszék' elejibe útasította, hol ő maga tartott mentő beszédet a' maga ügyében, de olyant, mint ha eszeveszett volna, 's a' Párisban találató minden idegen Udvaroknak Követjeikhez igen megbántó írást küldött a' Fejedelmek ellen. Ekkor a' Fő Ítélszék elébb Rouenbe azután Douaibe, az ott lévő Ítélszékek' elejibe igazította az ő perit, hanem mikor már szinte kimondták ellene az ítéletet, ismét elszökött, mely már 4-dikszer történt 's ismét Belgiumba, 's innét Angliába ment, mely idő alatt ötöt a' Douaiben lévő ítélszék öt esztendői fogságszenvedésre 's 500 Frank birságfizetésre ítélte.“

Párisban 1822-tőben 206 férjfiu és 111 asszonyok vagy hajadonok ölték-meg magokat, kik között 161 nőtelenek és 156 házasok találtattak: 59-tzen szegénység vagy hívaljok' elvesztése, 21-gyen szeretet, 50-nen játék vagy Lottéria-beli vesztés miatt vetemedtek önn'-gyilkosságra. A' következt esztendőben ugyan ott 262 férjfiu és 76 asszony vagy leány személylyek vetemedtek önn'-gyilkosságra: 58-tzan kenyereknek elvesztése, 151-gyen házi kedvetlenség 's életeknek egyéb okokért való meg-unása, 57-ten szerentsétlen szeretet, 36-tan szerentsétlen játék miatt. Mindnyájok között 186 házosok és 164 nőtelenek találtattak. Páris körül és Párisban 1822-ben, 266 személylyeket huztak-ki halva a' vízből, kik között 60 asszony vagy leány személylyek találtattak; hanem 40-nen ismét vissza hozattattak Orvosi segedelem által az életre. — 1825-ban 286-tot huztak-ki ugyan ott a' vízből, kik közzül 49-tzet hoztak vissza az életre. Asszonyoszemélylyek 69-tzen voltak köztök. Ugyan Párisban 280-nan bankrotíroztak 1822-tőben.

A' Pairkamara' elejibe Kérelmet adván-bé Gróf Montlosier a' Jesuiták felállítatása ellen, ezen Kérelem hosszas vetekedésekre adott alkalmatosságot. A' Sensi Érsek (Duc-de-la-Fare) így beszélt: — „

„En egész életemben idegen voltam a' részrehajlás' lelketől. Nem is nevelttem ezen egy részről illy nagyon dítserített, más részről illy nagyon otsároltatott Társaságnak iskolájában: de szemléelője lévén az ő szerentsétlén eseteinek és változó sorsainak, kitanulni iparkodtam azon okokat, mellyekből ezek következtek, hogy igazán ítélhessék a' dolog felől. Frantzia Országból a' révoluzionák zivatarai által kikergettetvén, alkalmatosságokat találtam különkülömb Európai Országokban a' Jé-

s a társaságáról való különböző vélekedéseknek megismerésére, 's mindenütt azt vettem eszembe, hogy ezen társaságnak eltöröltetését a legfelvilágosodottabb emberek igen sajnálják, 's azon rágalmaszókért, mellyeknek ezen Gyülekezet czélzó tényérgyanánt kitétetett, mélyen bosszankodnak, 's az ő Tisztes maradványai eránt nagy betsülettel viselietnek.

„Ezen Társaság az Austriai Státusokban egész az ő eltöröltetését illető Bullának kiadattatásáig megtartatott, 's Galliziában most is egy Kollégiumot kormányoz leg hasznosabb következássel. Az őta, hogy VII-dik Pius annak visszaállítatását meghatározta, nemtsak hogy minden tiszta Catholikus Státusokba ismét visszaállítatott (millyenek: Spanyol és Két-Szicilia országok, Modéna, Szárdinia 's többek), sőt még Angliába, Észak-Amérikába, Belgiumba, és Helvétziába is békapott. Ha ezen Társaságnak nevezetes történeteiben, kiváltképpen pedig az ő új életre való jövetelében a Gondviselés munkája megtagadhatatlan, nem szükség hogy még most azon további okokat, mellyek mind ezeknek elhozóji voltak, vizsgáljuk; eme minden féle színű Szeztikusoknak, a hamis Philosophia Adeptusáinak, a Religió, az Egaház, 's a Királyság ellenségeinek azon Társaság ellen való Egyesülését, melly az ő plánumainak ellentállott, eszünkbe juttassuk; 's azt elébeszéljük, hogyan lehettek az ő ellenségei olly szerentések, hogy befolyásaikat még a Kabinetekbe is bévihessék, a Parlamentumokat a magok részekre megnyerhessék, 's ekképpen a Catholika Religiónak ezen oltalmazó hástyáját felfordithassák.

(A többi következik).

Olly beszéd folyt Párisban, hogy a Tudományok Akadémiája, azzal az elrettentő példaadással es gondolván,

hogy a Frantzia Akadémiának három nevezetes tagjai, Villemain, Lacretelle, és Michaud, a magok tudva lévő voksolásaikért hivatalaikat elvesztették, ugyan ennek példáját követi, 's ő is Kérelmet akar a Királyhoz készíteni a nyomtatási szabadság ellen való törvényjavallat ellen.

Azt is beszélik, hogy ha ezen törvényjavallat meg talál erőssítettetni, meg fog Párisban az Ujságok száma kissebbedni, mint hogy többek össze fogják magokat egymással tsátolni. A Gazette de France a Drapeau-blancal, 's a Pilote a Csillaggal fognak össze olvadni, valamint már az Aristarque és Quotidienne össze olvadtak.

A Követel Kamarájának minden tagjaihoz egy kised, alkalmatosság szerént való írás küldtetett Jan. 19-dikén, melly által a jovalatik nékiek, hogy határozzák-meg a Jésuitáknak helyreállítatását.

Lyonban a Tudományok, a szép Litteratúra és Mesterségek Akadémiája, Januárius 16-kán tartott ülésében Biztoságot nevezett-ki, a végre, hogy készítsen Kérelmet a Királyhoz a nyomtatási új törvényjavallat ellen.

Görög Ország.

Mársiliából ezeket írták Januárius 16-dikán az Anglus-Görög Admirálisról Cochranéről: —

„Lord Cochrane két vagy három napok alatt el fog evezni. — „A Görög országból érkezett legújabb levelek jelentik, hogy az Észak-Amérikában építettett Frégát, a Hellás, megérkezett oda.“

A Csillag Jan. 25-dikán estve; midőn ezen jelentést Cochranéről kiadta, ezeket tette hozzá, még pedig olly jegyzéssel, hogy ezeket a tengeri kereskedők:

re nézve nevezetéseknek tartja: „Lord Cochrane most Saint-Tropezben tartozkodik 's egy 400 tonnás Briggnek felkészítésében foglalatoskodik, melyet 160,000 Frankon vásárlott. A' Brigg 18—24 fontos golyobisú ágyúkkal van felkészülve. A' hozzá tartozó hajós-legények most kapják ki hó-pénzeket itt Marsiliában, hol már tsak a' hajóra ülésnek pillantását várják. Az Unikornis nevű Korvette, mellyen Cochrane ide jött vala, mint halljuk, elevezett Napoli-di-Romania felé, hova az Anglus-Görög Admirális úr is azonnal el fog evezni, mihent a' Brigg az elindulásra készen leszen. Erössítik, hogy magával 160,000 Frankokat viszen az Admirális úr. —

„Az Admirális úr Frantzia, Anglus, Austriai, Török, és Görög Zászlókat készítettett 's viszen magával, mellyeket azok, kik ezeket készítették, néki ma (nints feltevé mikor) által-adni tartoznak.“

Nagy Britannia és Irlandia.

A' Yorki Herezeg temetési halottaspompája Jan. 20-dikára volt meghatároztatva, melly végre a' holt test 17-dikben a' S. Jamesi palotába vitettetvén, ott, a' közönség' elejébe a' nézésre Jan. 18 dik és 19-dik napjain kitétetett, 's 20-dikban reggeli 8 órakor a' halottal, az annak tisztességét-tévő sereg a' Királyi palotából, Windsor felé útnak indult, hol a' temetés, azon éjféltájra vala meghatároztatva, 's a' hol a' holt test az utóbbi Király által épített temető börtbe tétetik-be, melly a' Sz. György Kápolnájával összefoglalva lévő épület alatt találatik.

A' boldogult Herczeg' emlékezetére a' lovas testőrző sereg' kaszárnyája előtt, a' Herczegnek testi nagyságához mérséklett szobrot állítanak-fel Generálisí forma ru-

hában, melyre nézve, mint a' Sun mondja, gyűjteményi aláírás nyittatik-ki.

B é c s.

A' marha-húsnak fontját e' folyó Februáriusban, 8 ezüst vagy 20 V. Cz. krajtzárokon mérik.

A' pénzfolyamat Februárius' 1-sőjén;
közép ár:

A' Státus' 5 p. Centes Obligatzióji 38 5/16

Az 1820-béli sorsosok, 158 1/4

Az 1821-béli hasonlók, 117 3/5

Béts városa 2 1/2 p. Centes Bankó Oblig.

tzióji, 44 3/4 forint. keltek, mind C. ben.

A' Bankó Aktziák keltek 1053 forinton.

Conv. Pénzben.

Magyar Ország

Posony Jan. 30-dikán. — „E' hónapnak 26-dik, 27-dik, és 29-dik napjain Országos üléseket tartottak, de tsak magok a' Rendek, melly ülésekben, a' Kerületi tanátskozásokban megkészült tárgyak vétettek-fel. Ma a' magánosoknak Correlatíójokat illető tárgy tökéletesen el fog végeztetni, 's az Ország' nehézségei is felvetettetnek; melly közben a' Nagy Méltóságú Mánások, a' Rendek által kidolgoztatott tárgyakat veszik-fel tanátskozásra.

E r d é l y.

Kolósvárt. Januárius 18-dikán 1827.

A' tegnapi nap, az Éváng. Réformátusok itt lévő Fő Oskolájának valóságos innepe volt. Midőn, az 1798-dik esztendő

utolsó Augustussán történt borzasztó és ezen város nagy részét hamuvá tette, akkor ezen Fő Oskola épülete is, 's azzal együtt az Oskolai Isteni tiszteletet díszesítő Orgona, a' lángok prédája lett. Az oskola épületei ugyan ez időtől fogva, a' Jöltévők kegyessége által, omladékaikból még szebben emelkedtek-fel, de az Oskolai Isteni tisztelet, a' lelkesítő Orgona híjjával volt. Melt. Kis Rhodei Gróf Rhédei Ádám Úr Ns Doboka Vármegye Fő Ispánja, és az említett Fő Oskola Inspector Fő Curátora, és az első Gubernátor Gróf Bánffy György után, kétségen kívül annak leg nagyobb Jöltévője — ezen híjjánosságot kegyesen kipótolta, és a' maga költségén az Oskola nagy Auditoriumába egy igen jeles Orgonát állíttatott-fel; melynek felszentelése tegnap Januárius 17-kén délután öt óraker tartatott, egy nagy és fényes, sok más vallásnak jelenlétével díszes gyülekezet előtt. — Mu'sika Director Heynisch Úrnak utmutatása alatt, a' tanuló ifjuság, egy felmelő orgonás harmóniával nyitotta meg ezen innepet, melly után Mathézist és Physicát tanító érdemes Professor Tiszteletes Méhes Sámuel Úr, egy igen buzgó és alkalmatosság szerént való könyörgést bocsátott az Egek' Urához; kinek gondviselése, ezen Oskola minden viszontagságai között szembetűnő volt. — Elvégződven a' könyörgés, Philosophiát, Jus Naturaet, és Státisticát tanító érdemes Professor, és egyszer'smind az Oskola mostani Rectora, Tekintetes Lengyel István Úr, állott-fel, és szív-reható nyomos ékes-szollással, igen jeles beszédet tartott, az Érzékenyedés-ről, 's annak culturába, erköltsiségbe, vallásba való különös befolyását előterjesztette, 's meg mutatta, hogy ezen ér-zékenyedésre, 's az abból következő lelkesedésre, mint minden szépnek, minden nagy-nak kutfejére, a' nevelésben különös figyelemmel kellene lenni. Szükségtelen ezen ékes beszéd ditséretére hosszasan kiterjeszkedni, elég lesz abból a' következő és a' tisztelt Orátor Úr által, a' tapasztaláson épülő meg győződésből jöhető hathatos rábeszéléssel-elmondott ideákat, mellyekből az egésze következtetni lehet, ide tenni. „Könnyű lenne megmutatni hogy a' szomorú, de gyakori tapasztalás szerént, a' külső és belső ember között való különbséget, a' karakter kitsinséget, és a' szív ebből következő meg romlását az okozza, ha ez az érzékenyedés vagy ki fejtellen marad, vagy rossz directiont részen magának. Innen van, hogy az ember az ördöggel vételkedve hazud, pedig szüntelen igaz mondás lebeg ajakain, szeretettel, jószívűséggel tele szája, mikor szíve minden érzéstől üres-fájdalmat és örömet tud mutatni minden belső meg indulás nélkül, ábrázat-vonásaiból felbuzdulást, részvételt lehet olvasni, mikor kebele hideg; nyájasságot mosolyog, mikor ördögi gonosságot forral belsejében, és azt is, ki hozzá leg közelebb van, könnyű észszel meg tsalja: végre e' tsinálja azt, hogy az ember a' társaságba mint Circe a' bájló kétszinség minden mesterségével jelenik meg, 's elejinte el szédit ugyan némely könnyen hívőket, de ezekkel együtt utol-jára magát az oktalan állatok sorába alatszonítja-le.“ — Ezen nyomos beszéd után a' tanuló ifjuság egy szív-reható harmóniával rekesztette bé ezt az innepet. — Az Isten tartsa meg ezen Fő Oskola' nagy érdemű Fő Curátorát, ki ezen tudományos intézet pártfogásával, a' haza oltárán szép és nemes áldozatot nyujtott-bé. —